

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614205165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Simkovej v právnej veci navrhovateľky I. C., F.. XX.XX.XXXX, T. R. XX, XXX XX J., proti odporcovi E. R., F.. XX.XX.XXXX, T. E. J. Č.. XXX/XX, XXX XX J., o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 8C/37/2014-26 zo dňa 09.02.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. návrh zamietol. II. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods.1,3 a § 78 ods.1 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.).

Súd prvého stupňa konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca síce dňa 05.08.2014 dosiahol plnoletosť, avšak aj naďalej študuje na strednej škole. Po skončení 3 ročného stredoškolského odboru pokračuje v nadstavbovom štúdiu, ktoré by mal ukončiť maturitnou skúškou. Súd takéto štádium považuje za účelnú prípravu na budúce povolanie (zvyšovanie si kvalifikácie na lepšie uplatnenie na trhu práce v budúcnosti). Aj keď odporca v súčasnosti popri štádiu pracuje, pracuje ale len na základe dohody o vykonaní práce ako pomocný kuchár v rozsahu 32 hod. mesačne za dohodnutú odmenu 2,023 Eur/hodinu. V mesiaci október 2014 mal príjem z tejto dohody (čistú mzdu) 10,54 Eur, čo súd nemôže považovať za dostatočný rozsah na samostatné uspokojovanie životných potrieb.

Tvrdenia navrhovateľky, že odporca pracuje aj inde (v Bokši vo firme na spracovanie mäsa), neboli žiadnym spôsobom preukázané a odporca ich výslovne poprel (uviedol, že tam vypomáhal v minulosti, no nie teraz). Tieto tvrdenia neboli jednoznačne preukázané ani výpoveďou svedka D. C., pretože svedok tam odporcu osobne nevidel a ide len o tzv. "svedectvo z druhej ruky" - poukázal na to, že sa od iných osôb dozvedel, že odporca tam bol videný. Navyše ani preukázanie toho, že by sa odporca vo firme na spracovanie mäsa zdržiaval, samo o sebe nepreukazuje, že tam pracuje a aká je jeho mzda, resp. že tá mzda je dostatočná na to, aby bol schopný sám sa užiť.

Preto súd prvého stupňa vyslovil názor, že nie je dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporcovi. Navrhovateľka poukázala na to, že jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, čo preukázala potvrdením o poberaní tejto dávky, a preto sa súd zaoberal tým, či nie je dôvod na zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti. Tu je však nutné uviesť, že vyživovacia povinnosť uložená

navrhovateľke je v rozsahu 30% životného minima, čo je v zmysle citovaného § 62 ods. 3 ZoR minimálny rozsah vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Z toho dôvodu bez ohľadu na schopnosti, možnosti a majetkové pomery navrhovateľky nebolo možné určený rozsah vyživovacej povinnosti navrhovateľky znížiť pod zákonom stanovenú hranicu, a preto súd jej návrh ako nedôvodný zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný odporca, ktorý si ale právo na náhradu trov konania neuplatnil. Preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že s rozsudkom nie je spokojná. Je hmotnej núdzi a nemá z čoho platiť výživné. Jej životná situácia je veľmi ťažká a syn dovŕšil vek 18 rokov dňa 08.05.1996 (ide zrejme o chybu v písaní, správne 05.08.2014) a je už sebestačný. Mal by na seba robiť sám. Žiadala od 01.09.2014 zrušiť výživné a predložila doklady, ktoré považuje za potrebné. Z odvolania teda vyplýva, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti vyhovieť.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 22.04.2016 a zistil, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že pre zánik vyživovacej povinnosti nie je rozhodujúca plnoletosť dieťaťa, teda dovŕšenie 18 roku veku a čas kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Skutočne pod schopnosťou samé sa živiť je potrebné chápať schopnosť dieťaťa samostatne uspokojovať svoje životné potreby. Privyrobiť si popri štúdiu v rozsahu, ktorý nie je dostatočný na uspokojenie životných potrieb nie je dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 03.12.2014 vyplýva, že odporca je v školskom roku 2014/2015 žiakom 1. HF triedy externého nadstavbového štúdia Strednej odbornej školy, Hlavná 6, Stropkov.

Z dohody o pracovnej činnosti zo dňa 27.10.2014 vyplýva, že odporca pracuje ako pomocný kuchár u zamestnávateľa NEZABUDKA SP s.r.o. v rozsahu 32 hod. mesačne za dohodnutú odmenu 2,023 Eur/hodinu. Z potvrdenia o mzde/dohode za zárobkovú činnosť súd zistil, že v mesiaci október 2014 mal príjem z tejto dohody (čistú mzdu) 10,54 Eur. Aj keď bola táto dohoda uzavretá do 31.12.2014, podľa vyjadrenia odporcu pracuje na základe rovnakej dohody aj po novom roku, čo nebolo v konaní spochybnené.

Z potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2014 vyplýva, že navrhovateľka je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, ktorá bola počas roku 2014 vyplácaná vo výške 61,60 Eur mesačne.

Odporca síce dňa 05.08.2014 dosiahol plnoletosť, ale naďalej študuje na strednej škole. Po skončení 3.ročníka stredoškolského odboru pokračuje v nadstavbovom štúdiu, ktoré by mal ukončiť maturitnou skúškou. Takéto štúdium i odvolací súd považuje za účelnú prípravu na budúce povolanie, teda zvyšovanie si kvalifikácie na lepšie uplatnenie na trhu práce v budúcnosti. Je pravda, že odporca v súčasnosti popri štúdiu pracuje, ale pracuje iba na základe dohody o vykonaní práce ako pomocný kuchár v rozsahu 32 hodín mesačne za odmenu 2,023 Eur za hodinu. V mesiaci október 2014 mal

príjem z tejto dohody, teda čistú mzdu 10,54 Eur, čo súd nemôže považovať za dostatočný rozsah na samostatné uspokojenie životných potrieb. Tvrdenie navrhovateľky, že odporca pracuje aj inde, tak ako zistil súd prvého stupňa, neboli žiadnym spôsobom preukázané a to ani výpoveďou svedka D. C., pretože vo vzťahu k nemu ide skutočne o svedectvo z druhej ruky, ako to vyplýva z obsahu spisu súdu prvého stupňa.

I odvolací súd má za to, že nie je dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporcovi. Vyživovacia povinnosť uložená navrhovateľke je len v rozsahu 30 % životného minima, čo je v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine minimálny rozsah vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Určený rozsah vyživovacej povinnosti nebolo možné preto, tak ako konštatoval súd prvého stupňa znížiť pod zákonom stanovenú hranicu.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách konania, i o tom, že návrh ako nedôvodný zamietol.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.